

[Niels Helveg Petersen.]

ministeren forpligtelse til at gennemføre, hvad der står i denne lov, men intet forhindrer regeringen, ministeren, socialdemokratiet i at komme til folketinget med et ønske om at have bedre tid til at forberede dette. Hvis regeringen kom med et sådant ønske, ville der også, er jeg helt overbevist om, være et flertal i denne sal, som ville have forståelse for en sådan handle måde på grund af de forsinkelser, som bl. a. valget har påført arbejdet, og som ministeren jo ikke er ansvarlig for; så ville der her i salen og mange steder, jeg tør sige de fleste steder på uddannelsesinstitutionerne og i hvert fald helt tydeligt på gymnasierne, være en meget stor forståelse for, at det ikke var rimeligt at gennemføre en adgangs begrænsning på dette grundlag.

I stedet for at tage dem nu får vi problemerne til september, når urimelighederne i det, der er foreslået, for alvor slår igennem.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Freddy Madsen*) (DKP):

Jeg vil da gerne medgive ministeren, at det er en overdrivelse at sige, at der var et borgerligt flertal for at få det gennemført her i tinget. Det er jo den slags, man siger i en sen natte time, og som jeg troede at ministeren også kunne opfatte som den ironiske bemærkning, det var. Det korte af det lange er, at det er tilkendegivet – og det synes jeg også er interessant, ikke bare i denne sag, men også til vurdering af socialdemokratiets politik i det hele taget – at her er der 92 mandater, altså et flertal, men det vil socialdemokratiet bare ikke bruge. Og så kan man jo komme og sige: ja men det flertal er jo meget godt, men det vil jo ikke være med til en hel masse andre mærkelige ting. Sådan plejer man jo ikke at sige på andre områder, dér kan man godt finde sammen med borgerlige partier og gennemføre noget, selv om de ikke vil være med til noget på den anden led.

Men det, der fik min ironiske bemærkning frem, er, at der for lang tid siden i pressen og i den interne diskussion her i huset, hvis man kender lidt til den – det ved jeg ikke om undervisningsministeren gør – har været tilkendegivet, at der var den yderste betænkelighed også i en række af de partier, som nu afviser vores forslag, og som går ind for adgangsreguleringen. Hvis ministeren bare ville lytte efter, hvad f. eks. ordførerne for det konservative folke-

parti og centrum-demokraterne har sagt her i aften, så går det jo på, at de har de yderste betænkeligheder, men når nu ministeren absolut vil, så må hun jo også tage ansvaret for det, fordi man gerne vil have denne adgangsregulering.

Det er min bestemte overbevisning, at der ud over de 92 mandater, der ville være, hvis ministeren ville benytte sig af det, der er tilkendegivet her, ville være et bredt flertal her i folketinget, hvis ministeren ville komme og sige: det her er uforsvarligt, der er så mange problemer i det, at uagtet vi er enige om adgangsreguleringen, så bliver vi nødt til at vente et år.

Derfor bliver jeg nødt til at understrege, at dette er alene ministerens ansvar. Her er et område, hvor hun ikke som i andre sager kan påberåbe sig, at hun ikke vil alt det onde, som hun gør, men at hun bliver tvunget til det af det borgerlige flertal. Her var mulighederne for at lave et flertal, men hun vil ikke bruge det. Hun skal bare påtage sig ansvaret og sige, at det er hende, der vil have adgangsreguleringen indført i år. Det er et standpunkt, vi må respektere. Det kan vi diskutere både her og andetsteds. Vi er ikke enige i det, men det er dog et standpunkt i stedet for at påberåbe sig, at man ikke kan samle et flertal.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Til både hr. Freddy Madsen og hr. Niels Helveg Petersen: jeg har på intet tidspunkt udtalt, at jeg ikke mente, det var mit ansvar. Det, jeg har argumenteret omkring over for først og fremmest hr. Niels Helveg Petersen, som har del i det lovforslag, der er vedtaget, er, at ifølge det lovforslag skulle det gennemføres i løbet af dette år, og det har jeg selvsagt måttet sørge for at det kunne, og det mener jeg at det kan.

Derfor går jeg ud fra, når hr. Niels Helveg Petersen siger, at jeg jo bare kunne have fremsat et ønske, at dette ønske skulle være begrundet, og jeg mener ikke, der er tilstrækkelig begrundelse for at fremsætte et sådant ønske.

Der er jo ikke noget at sige til, at hr. Freddy Madsen ikke synes, det ville være særlig betænkeligt at bruge et flertal af partier, som er imod adgangs begrænsningen, og så i øvrigt se, hvad man kunne hale hjem på præcis det samme område et år efter, hvor man ikke kunne bruge det pågældende flertal. Men jeg tror, at selv hr. Freddy Madsen kan se, at på et område, hvor det er præcis det samme forslag, der